

DUUMA JA BUDJETIN VAHVISTAMINEN

Kysymyksellä budjetin vahvistamisesta Duumassa on mitä vakavin poliittinen merkitys. Lain kirjaimen mukaan ovat Duuman oikeudet mitättömän vähäiset, eikä hallitus ole toiminnoissaan lainkaan riippuvainen Duuman suostumuksesta. Mutta tosiasiallisesti hallitus on tiettyssä suhteessa riippuvainen budjetin vahvistamisesta Duumassa: sen tunnustavat kaikki, sitä korostavat erikoisesti myös liberaaliset porvarit, kadetit, jotka ovat taipuvaisia fraasilemaan mahtipontisesti tuosta riippuvaisuudesta, sen sijaan, että määrittelisivät tuon mitättömän riippuvaisuuden mitättömät rajat. Hallitus tarvitsee rahaa, laina on välttämätön. Mutta ilman Duuman välitöntä tai välillistä suostumusta lainaa joko ei onnistuta saamaan laisinkaan tahi se onnistutaan saamaan vain suurin vaikeuksin, niin rasittavilla ehdoilla, että ne huonontavat suuresti tilannetta.

On aivan ilmeistä, että sellaisissa oloissa budjetin käsittelyllä Duumassa ja sen johdosta toimitetulla äänestyksellä on kahdenlainen poliittinen merkitys. Ensinnäkin Duuman on avattava kansan silmät näkemään kaikki sen järjestetyn ryöväyksen keinot, sen tilanherrain, virkamiesten ja kaikenlaisten loiseläjien koplan harjoittaman kansanomaisuuden järjestelmällisen ja häikäilemättömän rosvoamisen keinot, jota sanotaan Venäjän „valtiotaloudeksi”. Tämän selittäminen Duuman puhujalavalta merkitsee kansan auttamista taistelussa „kansan vapauden” puolesta, josta Venäjän liberalismiin Balalaikinit niin paljon puhuvat. Olivatpa Duuman tulevat kohtalot millaisia tahansa ja olivatpa hallituksen lähimmät askeleet ja „tarkoituserät” millaisia hyvänsä,—niin joka tapauksessa vain

kansanjoukkojen tietoisuus ja järjestyneisyys ratkaisee *viime kädessä* vapaustaistelun lopputuloksen. Ken ei sitä ymmärrä, hän kantaa turhaan demokraatin nimeä.

Toiseksi, budjetin armottomalla *avoimella* arvostelulla ja siitä toimitetulla johdonmukaisella demokraattisella äänestyksellä on merkitystä Euroopalle ja eurooppalaiselle pääomalle, vieläpä Euroopan keski- ja pikkuporvariston laajoille kerroksillekin, jotka lainaavat herrojen Stolypinien johtamalle Venäjän hallitukselle rahaa. Niin pankkiirit kuin muutkin kansainvälisen pääoman hakamiehet antavat herroille Stolypineille ja kumpp. rahaa lainaksi saadakseen siitä samanlaista voittoa kuin on se, jonka vuoksi kaikki muutkin koronkiskurit „riskeeraavat”. Ellei olisi varmuutta lainaksi annettujen varojen säilymisestä ja säännöllisestä koron saannista, niin mikään mieltymys „järjestykseen” („Venäjähän” on proletariaatin säikäyttämän eurooppalaisen porvariston toivoma hautuumaajärjestyksen esikuva) ei saisi kaikkia noita Rothschildoja, Mendelssohneja y.m. höllentämään kukkaronsa nauhoja. Duumasta riippuu hyvin huomattavassa määrin se, lujitetaanko vai heikennetäänkö eurooppalaisissa rahapääoman mahtimiehissä luottamusta „Stolypin ja kumpp.” toiminimen vankkuuteen ja maksukykyyn. Eivätkä pankkiiritkaan pystyisi antamaan miljardilainoja, elleivät Euroopan laajat porvarijoukot luottaisi Venäjän hallitukseen. Ja noita joukkoja petkuttavat alituisesti koko maailman nahkansa myyneet porvarilehdet, joita ovat lahjoneet sekä pankkiirit että Venäjän hallitus. Laajalevikkisten eurooppalaisten sanomalehtien lahjominen venäläisten lainojen hyväksi on „normaali” ilmiö. Yksinpä Jaurèsillekin tarjottiin 200.000 frangia, jotta hän kieltäytyisi Venäjän lainan vastustamiskampanjasta: niin suuren arvon hallituksemme antaa Ranskan pikkuporvariston niidenkin kerrosten „yleiselle mielipiteelle”, jotka saattavat olla myötämielisiä sosialismille.

Koko Euroopan laajalla pikkuporvariston joukolla on mitättömän vähäiset mahdollisuudet *tarkastaa* Venäjän finanssien todellista tilaa, Venäjän hallituksen todellista maksukykyä,— oikeammin sanoen, sillä ei ole juuri mitään keinoja saada selville totuutta. Duuman äänellä on tässä suhteessa valtavan suuri merkitys,— *koko* Euroopan yleisö saa *viipymättä* tietää Duumassa käydystä keskustelusta ja

siellä tehdyistä *päätöksistä*. Kukaan ei voisi tehdä niin paljon Euroopan finanssitiuen riistämiseksi Stolypineilta ja kumpp. kuin Duuma.

Tästä seuraa aivan itsestään „oppositio“-Duuman velvollisuus. *Vain* sosialidemokraatit ovat täyttäneet tämän velvollisuuden. Puolikadettisen „Tovarishtsh“ lehden tunnustuksen mukaan nimenomaan sosialidemokraatit asettivat edustaja Aleksinskin budjettipuheessa kysymyksen periaatteellisimmin kuin kukaan muu. Ja päinvastoin kuin puolikadettinen „Tovarishtsh“ lehti luulee menettelivät sosialidemokraatit oikein esittäessään selvän, suoran, täsmällisen julkilausuman siitä, että *sosialidemokraatit* eivät voi vahvistaa sellaista budjettia kuin on Venäjän budjetti. Julkilausumassa pitäisi vain lisäksi esittää sosialistinen mielipide porvarillisen luokkavaltion budjetista.

Sosialidemokraatteja ovat seuranneet vain äärimmäiset vasemmistolaiset narodnikit, s.o. sosialistivallankumoukselliset. Talonpoikaisdemokratian valtaosa, trudovikit ja kansansosialistit, horjuu kuten aina liberaalisen puolueen ja proletariaatin välillä: pienisäntä kulkee porvariston perässä, vaikka maaorjuus- ja urkinta-„prässin“ sietämätön ies sysää voimakkaasti häntä taistelevan työväenluokan puolelle.

Liberaalit tulevat johtamaan Duumaa edelleenkin, aina niin kauan kuin trudovikit seuraavat heitä. Viittauksiin, joita sosialistit ovat tehneet kadettien petturimaisesta osuudesta budjettikysymyksessä, he vastaavat... halpamaisilla sutkauksilla tai novojevremjalaisilla, menshikovilaisilla fraaseilla, sellaisilla kuin oli Struven huudahdus sosialidemokraattien vaikuttavasta eleestä j.n.e.

Mutta heidän ei onnistu kumota sen enempiä sutkauksilla, kieräilyllä kuin fraaseillakaan sitä tosiasiaa, että porvarillinen liberalismi on tallannut lokaan *molemmat* edelläosoittamamme *demokraattien* tehtävät.

Liberaalien petos vallankumousta kohtaan, kuten olemme monesti selittäneet, ei merkitse henkilökohtaista kaupantekoa eikä henkilökohtaista petturuutta, vaan luokkapoliitiikkaa, joka tähtää omanvoitonpyynteeseen sovinnontekoon taantumuksen kanssa, taantumuksen suoranaiseen ja välilliseen tukemiseen. Juuri sitä politiikkaa kadetit noudattavatkin budjettikysymyksessä. Sen sijaan että selittäisivät kansalle totuuden, he *tuudittavat* kansan huomiota *uneen*

työntäen tahallisesti etualalle Kutlerin tapaisia kanslioiden koteloihmisiä. Sen sijaan että selittäisivät Euroopalle totuuden, he lujittavat hallituksen asemia arvostelemalla vain pikkuseikkoja ja kieltäytymällä siten todistamasta Euroopalle, että toiminimi Stolypin ja kumpp. on kärsinyt vararikon.

Kadetit ovat ennenkin harjoittaneet salassa tuota pelkuri-maista, poroporvarillisen raukkamaista politiikkaa. Toisen Duuman vaalikamppailun aikana Pietarissa sosialidemokraatit selittivät kansankokouksissa, että keväällä 1906 kadetit *auttoivat* hallitusta saamaan lainaksi kaksi miljardia frangia ampumisiin, kenttäoikeuksiin ja rankaisuretkikuntien järjestämiseen. Clemenceau sanoi kadeteille nostavansa kampanjan lainaa vastaan, jos kadetti puolue ilmoittaa muodollisesti, ettei Venäjän kansa voi hyväksyä tuota lainaa. Kadetit *kieltäytyivät sitä tekemästä* ja siten auttoivat hankkimaan rahaa vastavallankumousta varten. He ovat vaiti tuosta tekosestaan. Mutta nyt Duumassa salainen muuttuu julkiseksi. Saman sanomattoman halpamaisen tekosen he tekevät julkisesti Duumassa.

On jo aika paljastaa samalta Duuman puhujalavalta se kaikkine yksityisseykkoineen ja sanoa kansalle koko totuus.

„Nashe Eho” № 2,
maaliskuun 27 pnä 1907

Julkaistaan „Nashe Eho” lehdessä
tekstin mukaan